

Foreløbigt Program ved Landsmødet 1915.

Lørdag den 3. Juli.

Hovedbestyrelsesmøde Kl. 9 1/2 Fm.

Forhandlingsmøde Kl. 2—5 Eftm.

Fællesspisning Kl. 7 Aften.

Søndag den 4. Juli.

Forhandlingsmøde Kl. 9 Fm.

Fælles Kaffebord i Kildepavillonen Kl. 2 Eftm.

Offentligt Møde Kl. 4 Eftm.

Smørrebød og The Kl. 7 Aften.

Nærmere Oplysninger om Togtider Talere etc., samt Dagsordenen for Mødet vil findes i næste Nummer af Kvindevalgret, som vil være Medlemmerne i Hænde 14 Dage før Landsmødets Afholdelse. Efter 1. Juni bedes Anmeldelser af Delegerede, som ønske Indkvartering, adresseret til Lærerinde Frk. Thora Pedersen, »K.F.U.K.«, Aalborg. Listen over disse sluttet 10. Juni.

Paa Festkomitéens Vegne

Johanne Rambusch.

Udlandet.

Engelske Arbejderkvinder under Krigen.

»Britiske Kvinders Organisationer« har haft en Forhandling med »Arbejderraadet« for at skaffe sig Kendskab til de Forhold, hvorunder Kvinderne arbejder paa Vaaben- og andre Fabrikker, der leverer Krigsmateriel. Det

viser sig, at Lønforholdene er slette og Arbejdstiden lang. Paa en Vaabenfabrik arbejder Kvinderne 84 Timer om Ugen, mens Masser af arbejdsløse Kvinder venter paa Ansættelse ved samme Fabrik.

Lignende Forhold hersker i saa godt som alle krigsførende Lande. Man anraaber Kvinderne om at yde deres Arbejde til Nationens Gavn og at udfylde Mændenes ledige Pladser. Og Følgen deraf er Overarbejde og Underbetaling. Det siger sig selv, at dette ikke blot gaar ud over Kvinderne selv, men ogsaa over Børnene og dermed over den næste Generations Livskraft.

Ved et Møde i London d. 15. April mellem Repræsentanter for kvindelige Valgretsforeninger, Fagforeninger osv. vedtoges en Række Resolutioner imod den Maade, hvorpaa Kvinderne for Tiden udnyttes i England, og som rummer en virkelig Fare for Nationen:

1. Alle Kvinder, der er beskæftigede med at fremstille Krigsmateriel, bør være Medlemmer af en Fagforening, og Mændenes Fagforeninger bør derfor aabnes for Kvinder.
2. En kvindelig Arbejder bør lønnes med samme Betaling som en mandlig, naar hun udfører det samme Arbejde.
3. En Kvinde bør under sin Uddannelse i disse Fag modtage en Løn af mindst 18 Kr. om Ugen.

Kvindelige Soldater i Rusland.

De russiske Hærførere og Indskrivningskontorer har vanskeligt ved at dæmme op for den Strøm af Kvinder, der stadig skaffer sig Adgang til Hæren iført Mandsdragt.

Man mener, at ikke mindre end 400 Kvinder for Tiden fægter i Rækkerne og at ca. 50 kvindelige Soldater er bleven dræbt eller saarede.

Kvinderne anvender alle mulige »Bedrag« for at komme med i Kampen; de farver deres Ansigter og Hænder, tilføjer sig selv Saar og Rifter osv. for at komme til at ligne vejrbidte og haardt medtagne Soldater. Ofte melder de sig under en død Reservesoldats Navn eller overtaler Mænd til at give sig deres Uniform og Nummer.

Ved Nordvestarmeen kæmper for Tiden Olga Jehlweiser, der kender hver Tomme af Egnen omkring Grodno og er en uvurderlig Hjælp for den Kosakafdeling, hun tilhører. Olga Jehlweiser er forøvrigt Veteran. Hun har tidligere tjent under General Rennenkamp under Krigen i Manschuriet og deltaget i Kampene mod Hunghusirøverne.

Under Slaget ved Gumbinnen — den første alvorlige Træfning mellem Russere og Tyskere — kæmpede en anden tapper Kvinde, Martha Gudiakoff. Hun er smuk, taler tre Sprog og kaldes paa Grund af sit lyse Haar »Gule Martha«. Ved Gumbinnen frelste

Kvindens Valgret paa Ny Zealand.

Af Mrs. Philip Snowden.

(Forkortet).

KVINDERNE paa Ny Zealand har haft Valgret i 21 Aar, og det siger sig selv, at mange har spurgt, hvilken Indflydelse dette har haft paa Landets politiske og almene Liv.

En og tyve Aar er ingen Evighed; man kan ikke vente, at »Tusendaarsriget« skal opstaa i saa kort en Aarrække. Men Tidspunktet er

dog langt nok til at kunne udvikle et politisk Instinkt og et politisk Ideal hos i hvert Fald én Generation. I Betragtning af de udprægede Virkninger, Kvindevalgretten havde i visse amerikanske Stater allerede efter de første Valg, hvori Kvinderne deltog, kunde man med nogen Ret vente betydelige Resultater i et Land, hvor Kvinderne har været politisk frigiorte i godt en Snes Aar.

Det er dog næppe uden Grund, at den spørgelystne eller interesse-rede Rejsende faar til Svar: Kvindens Valgret har her i Landet ikke

medført nævneværdige Resultater udover et enkelt Omraade, nemlig Alkoholspørgsmaalet.

Men hvis Ny Zealands Kvinder i Almindelighed synes at mangle politisk Idealisme, da kan det samme siges om Mændene. Ligesaa lidt som man opdager et politisk Kvindeparti, der ikke er et Ekko af eller en Tilsats til Mandspartierne, ligesaa lidt opdager man et eneste politisk Parti — organiseret og ledet af Mænd — med et klart fremsat eller bestemt formet Program. Det Indtryk, den Rejsende faar af de politiske Forhold paa